

O-FIF

31. årgang

Juni 2003

Nr. 4

FIF Hillerød Orientering

O-FIF

4/2003

Indhold

- ▣ Forside
- ▣ Velkommen
- ▣ Efterårets arrangementer
- ▣ CUP-MATCH
- ▣ Ved Hennings død
- ▣ Tale ved Hennings bisættelse
- ▣ Til de 9-14 årige
- ▣ Tiomila 2003
- ▣ I Sverige med FIF klubben
- ▣ Nyt ELITEKONCEPT
- ▣ Hvornår nedlægger vi os selv

O-FIF

31. årgang

Juni 2003

Nr. 4

FIF Hillerød Orientering

Øv øv – så kom vi ned på jorden igen! Vi tabte rigeligt stort til Farum. Jeg håber at vi alle i vores løbsanalyse (bomanalyse) kan finde de minutter, der gør at FIF kan vinde næste gang.

Der savnes nogle løbsreferater denne gang fra KUM, klubstafet og andre store løb. Jeg vil gerne opfordre til at man af sig selv indsender reportager og referater til redaktøren. Jeg tror på Tor Nørretranders koncept: Del viden – og føl dig rig!

;-) leif

Forsiden: Henning i klubdragt ved generalforsamlingen i februar. Sådan blev han også lagt i kisten. (Foto: Carsten Dahl).

Efterårets større FIF-arrangementer

Vi har hele 4 større arrangementer i efteråret, som kræver medvirken af en del klub-medlemmer. Der vil komme nærmere info om disse, men sæt allerede nu kryds i kalenderen, hvis du har lyst til at give en hånd med:

13/8 Børnekarrusel i Gadevang Børnekarruselløbene er jo blevet rigtig store med ca. 300 deltagere i hvert løb, så der skal bruges en hel stævneorganisation til dem. Betty Folino er stævneleder og finder sine hjælpere i løbet af sommeren.

20/8 Slotssti-stafetten Vi skal bruge ca. 20 hjælpere til at sætte stævneplads op og afvikle løbet en onsdag aften. Maria Stilling, Erling Skov og Carsten Dahl sidder i stævne-ledelsen.

5/10 Baltic Cup og kredsløb (B-løb) i Store Dyrehave Vi har her et dobbelt-løbsarrangement, hvori indgår ungdoms-landskampen Baltic Cup. Der er brug for såvel hjælpere til indkvartering og bespisning af 180 løbere på Hillerødsholmsskolen (fredag-søndag), som hjælpere til løbet om søndag-gen. Michael O'Reilly er stævneleder, og de fleste funktionsleder-poster er alle-rede besat.

11/10 FM sprint FIF Hillerød står som værter for det uofficielle Danmarks-mesterskab i sprint-orientering, som skal foregå i Hillerød By på det nye bykort. Der skal bruges hjælpere til normale stævnefunktioner og en hel del til bemanning af poster, idet alle poster skal være bemandede. Carsten Dahl er stævneleder og næsten alle funktionsleder-poster er allerede besat.

Vi får således et travlt og udfordrende efterår, hvor der bliver chance for at være med i nogle spændende projekter.

/Carsten Dahl

CUP-MATCH

Et overraskende nederlag i Egebæksvang - og en returmatch i september

På en dag, hvor vi tilsyneladende stillede op i noget nær stærkeste opstilling, måtte vi konstatere, at Farum OK slog os stort. Vores sejrsmargin til OK Øst og Tisvilde var heller ikke voldsomt stor, hvilket betyder at vi nu ligger hele 47 point efter Fa-rum OK før den sidste match - men dog på en sikker 2. plads.

Vi må starte med at ønske Farum til lykke med sejren, idet de løb forrygende godt på dagen - i en skov som voldte mange begyndere og unge store problemer med diffuse tætheder og våde moser. Samtidig var vi selv ramt af en lang række skader og uheld, som desværre betød meget store pointtab på specielt bane 1 og 3B.

Der var dog også en række gode FIF-præstationer på de forskellige baner, f.eks.: Jeppe Ruud blev bedste FIF'er på bane 1 - tæt på Farums landsholdsløbere. Rasmus Folino vandt bane 5 og Søren Sørensen tog det andet ungdomspoint. Mathilde Andersen og Natasha Dahl tog ungdomspointene på bane 7B.

Men vi kommer igen!

Vi har nemlig bredden og styrken til at vise de andre, hvor skabet skal stå. Det må vi alle i samlet flok prøve at bevise:

Lørdag d. 6. september i Kårup Skov (vest for Holbæk)

Det bliver svært, men ikke umuligt, at indhente forspringet, så sæt derfor allerede nu kryds i kalenderen ved returmatchen! Jeg håber at se alle i god form, hvis vi skal sikre en stor sejr og dermed mulighed for at forsvare vores Danmarksmesterskab i finalen.

/Carsten Dahl

Tale ved Hennings bisættelse - mandag den 12 maj 2003.

Henning døde mandag den 5 maj kl.16,30.

Jeg vil gerne bringe en sidste hilsen til farvel til min dyrebare ven og gode kammerat Henning.

Det er underligt , det er uvirkeligt at stå her, og du er ej mere hos os i live. Denne store , stærke mand, der favnede os, som stod ham nær, med en uendelig kærlighed.

Du hviskede til mig en af de sidste dage: Egil, det er barsk det her, det er for tidligt at jeg skal herfra, der var så meget mere, jeg gerne ville opleve og være med til ! Jeg krympede mig, havde ikke noget svar hertil. Hvor er vi mennesker sølle i sådan en situation, fattige på ord til trøst. Mine tanker kredsede mest om, hvor svært der var at skulle sige: Herren gav, Herren tog , Herrens navn være lovet ! Hvorfor skulle dette overgå Henning, hvorfor skulle han lide så meget ? Der er ingen retfærdighed mere.

Allerede i foråret 2001 begyndte Henning - under vore løbeture - for alvor at klage over smerter på bagsiden af låret lige under knæet, men når vi havde løbet lidt og han var blevet varm , forsvandt smerterne, så det var nok en almindelig fiberspræng-ning, trøstede vi os med. Først da Henning mærker en knude, bliver vi mere betæn-kelige. Den 29 okt. 2001 er Henning på Als for at løbe DM i natorientering - han har det ikke godt. Det var sidste gang han var på en orienteringsbane. De efterfølgende undersøgelser viser da også, at knuden var et sarkom, som skulle opereres øjeblikkeligt. Henning er jo den der beder lægerne om at sige den uforfalskede sandhed. Hen-ning får da også at vide, at den slags sarkom, som han har , i de fleste tilfælde ville give metastaser i lungerne. Det varede heller ikke længe før de første konstateredes.

Med stigende uro , bekymring og medfølelse har vi alle fulgt hans heroiske kamp. Operationerne, strålebehandlingerne med de smertefulde pinsler bagefter af forbræn-dingerne, kemo - indtagelsen med opkastninger og voldsomt ubehag. Kære Henning, du har i sandhed med en sjælden ro og ophøjet værdighed set din skæbne i øjnene. Det må påkalde den dybeste beundring, ærbødighed og respekt hos os alle. Det var forfærdeligt for os at se denne energiske , foretagsomme og flittige person sidde lænket til stolen, Men aldrig, aldrig kom der beklagelser eller jamren over dine læ-ber. Du var meget, meget tapper. Det vidner om en enorm indre styrke.

Henning var en mand med stærke og rene holdninger, og han viste det klart over for alle. Han hadede "laissez faire " holdninger. Han handlede promte, der skulle være orden og system i tingene. Henning stillede store krav til sine omgivelser, hvad enten det var familien, arbejdskammerater eller vennerne. Men allermost stillede han krav til sig selv, skånede aldrig sig selv, gik forrest i alt hvad han gav sig i kast med. Skulle vi i bil nå et eller andet trommede hans tommelfingre uafbrudt på rattet. Henning var et engageret menneske med en intens nerve - nervøsitet måske , som af og til bragte ham på kollisionskurs med andre. Jeg tror ikke han altid havde det så let med sig selv. Men det der spillede den største rolle for ham var at være sine venners ven. Kom en af dem i nød eller vanskeligheder, var Henning den første der stillede og tilbød sin hjælp. Alt dette har jeg beundret ham for, det har været fundamentet i vort venskab, som bare er blevet stærkere og stærke-re med årene. Vi har ikke trådt hinandens dørtærskel ned, men vi har altid vidst, at vi havde hinanden. Vore ture sammen i telt eller lignende i hele Skandinavien - vore træningsture med eller uden megen snak, vore gode samtaler i bilen, står som stjer-nestunder i mit liv - i vort liv sammen. Tak for det gode gamle ven.

Henning fik et godt liv i kraft af hans kærlige omsorg for alle, han holdt af. Han skabte sammen med Rose - et stort og stærkt netværk af familie og venner, som han elskede at samle og tryllebinde med hans fine madkunst osv. Der har vi også meget at sige ham tak for.

Vi har alle mistet en dejlig ven og kammerat værdsat af alle for hans store kærlighed, for hans store arbejdsindsats i alle forhold og ikke mindst over for orienteringsklub-ben, som official ved stævner, ved korttegningen, over for sammenholdet i klubben ikke mindst i relation til vore svenske venner: Göingarne

Størst og smerteligst er dog tabet for Rose, for Per og Nina, for Lotte og Kasper med deres familier, for Hennings brødre med familier og mange flere kunne nævnes. Jeg håber I kan finde trøst i det gamle ordspil:

Ej noget i verden vel stærkere binder end hvad vi har bjerget af lysende minder. Det skal være dem I skal leve videre på, de vil give jer styrke i svaghedsstunder, de vil lyse op i de mørke stunder , der vil komme.

Ingrid og jeg er taknemlige for at vi nåede lørdagen før Henning døde at få taget afsked med ham. Forpint af den sparsomme og korte ånding havde Henning kræfter nok til at hviske til os om at passe på hinanden. Det sidste han sagde til Ingrid var: Pas godt på den lille - den lille var mig. ...fortsat

Til slut vil jeg sige med Grundtvigs smukke ord til alle os sorgfulde.

*Guds fred med vore døde
I Danmarks rosengård.
Guds fred med dem som bløde
af dybe hjertesår.*

Så farvel kære , gode Henning. Tak fordi du var den, du var, tak for alt det gode, du har givet os, tak for dit enestående venskab.

Stort har vi mistet, men stort vi fik -----

Du er ikke død for os, du lever i vore minder og fylder vort sind med glæde og tak.

Vi vil agte og ære i dyb taknemlighed dit minde. Dit navn vil leve længe, sødt i lyst og sødt i nød - sødt i eftermælet.

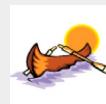
/Egil Andersen

Er du 9-14 år?

Vil du med på årets ekspedition til en øde ø den 23. og 24. august?

Nu har du chancen for at komme med på opdagelsesrejse til en øde ø...

Vi sejler derover med en stor redningsbåd og skal lege nybyggere. Vi skal bygge en lejr så vi kan overnatte, og vi skal løse forskellige opgaver rundt om på øen. Vi skal på skattejagt og udforske havet omkring øen.

Men ekspeditionen kan kun gennemføres, hvis DU også er med.. Der bliver to ekspeditionshold: Vikingerne for de ældste af jer og Romer-ne for de yngste, og de to hold vi komme til at bo i hver sin lejr.

Øen ligger et hemmeligt sted i Roskilde Fjord. Da øen er helt øde, medbringer vi alting hjemmefra, dvs. telte, soveposer, mad, vand, brænde og briketter til bål og grill - samt et toilet. Turen er kun for dig, som er født 1989-94, og du skal nok få en speciel invitation, hvor der står noget mere om ekspeditionen.

Tilmeld dig straks til ekspeditionsleder Gunnar, på listen i Kompashuset eller på hjemmesiden

Tiomila 2003

Da jeg kun har været i klubben i et år, vil jeg benytte mig af lejligheden til at præ-sentere mig selv. Jeg hedder Stinne Skammelsen, er 23 år og er oprindeligt fra Silke-borg orienteringsklub, hvor jeg startede med at løbe som niårig. I dag bor jeg sam-men med min kæreste Anders Gilleladen, som også løber i FIF, på Østerbro i Kø-benhavn, og så studerer jeg sociologi på Københavns universitet.

På utallige løbe- og skiture med Anne Konring, har hun fortalt så positivt om Hille-rød orienteringsklub, at jeg for et år siden besluttede mig for at melde mig ind i klubben.

Jeg glæder mig meget til at lære klubben og dens løber bedre at kende.

Hvert år omkring maj måned, når Danmarks unge mennesker sidder dybt begravet i eksamensbøgerne, har en lille procentdel af dem, været så heldig at have fundet sig et fri rum: **Tiomila**.

For mit vedkommen var det fantastisk, at ligge alle bøgerne på hylden, finde sovepo-sen og kompasset frem, glemme alt om eksamen, og tage til Tiomila. Hillerød havde i år deltager rekord (så vidt jeg ved), med 3 herrehold og 3 damehold.

For dem som ikke kender så meget til Tiomila, kan jeg fortælle, at det løber af sta-blen hvert år i Sverige og at det er verdens 2. største stafet i orienteringsløb. (Dame-stafetten, som har fem løbere på holdet, lørdag middag. Herrerne starter først lørdag aften, og 10'ende og sidste mand går i mål ved 6 tiden søndag morgen.)

Da vi var så mange løbere af sted fra Hillerød, var der en rigtig god stemning med massere af kampgejst, hygge i teltene og hjemmelavet Hillerødbanner. Endvidere havde vi vores egen personlige madmor; Anne Konring med, til at sørge for at vi fik serveret lækker mad og ikke gik sultne i seng. Tiomila havde i år stillet en stor-skærm op på stævnepladsen, hvor man kunne følge løberne op til flere steder i sko-ven. Vi var så heldige at have fuld udsyn til skærmen, og havde derfor rig mulighed for at holde øje med vores løbere og heppe på dem, når de kom i mål.

Jeg løb selv 1. tur for 1. holdet, men jeg bummede desværre en post i 5 minutter, og kom derfor ind et godt stykke tid efter de første. Heldigvis løb Taru, Rikke Nygaard og Anne så godt, at vi endte med en okay, men ikke tilfredsstillende 78'ende plads. Det skal dog siges, at der er næsten 400 hold,(så det var bestemt i den bedste ¼ del. Andet holdet blev placeret som nummer 320. På 3. holdet var der desværre nogle afbud som betød, at de ikke kunne gennemføre.

Efter Dame-stafetten var der rig lejlighed til at tage et udendørs bad, hvis man da kunne ramme strålerne, og en tur ind og blive varmet i den hjemmelavet sauna, samt nyde den dejlige aftensmad i klubteltet.

Jeg må nok indrømme, at jeg ikke er den bedste til at reporter fra herrestafetten, (da jeg var alt for lav til at kunne se starten) og alt for træt til at følge med i stafetten. Da jeg vågne kl. 9 om morgenen var præmie overrækkelsen i fuld gang. Heldigvis tog de venlige drenge så meget hensyn til min trætte krop, at jeg nåede at se både 2. og 3. holdet komme i mål.

Det kække og hurtige 1. hold blev nummer 83, hvilket resulterede i at de tabte et vædde mål til dameholdet, og FORTSAT skylder en middag. - Vi glæder os.

Tak til tur arrangør Lars Lindstrøm, mad-møderne og alle de herlige løbere, for et rigtigt godt Tiomila.

/Stinne Skammelsen

I Sverige med FIF klubben

I pinsen drog 32 forventningsfulde FIF'er til Sverige for at genoptage traditionen med Göinge-matcherne, som mange kender dem fra for 8-10 år siden.

Det blev en suveræn weekend med gode baner i spændende terræn, og en masse fik deres første "svenske mose-søkker", mens andre bare blev mindet om, hvor anderledes det er at løbe kun 80 km hjemmefra.

Der skal lyde en stor tak til Jesper og Carl-Johan Rosenberg (+ Else Marie) for det store arbejde, de har lagt i turen. Vi håber alle, at vi nu har fået pustet nyt liv i de gamle traditioner, så vi næste år igen kan møde Göingarne – og så må vi forsøge at slå dem!

Vi har været i Sverige på løbetur. Der sov vi i telt og små hytter. Første dag skulle vi løbe mod Sverige og Sverige vandt. Om aftenen (efter maden) skulle vi lave 4-kamp og Carstens hold vandt.

Natasha, Nicoline, Cecilie, Simone og Frederik legede på nogle klipper, der lå i nærheden af der, hvor vi boede. Om eftermiddagen begyndte det at regne. Det blev værre og værre, så vi søgte ly i Simones telt, men det var ikke godt nok, så vi løb ind i det hus, hvor vi skulle spise om aftenen. Der fandt vi en trappe med en afsats på. Der var også et gelænder, som var bredt nok til, at man kunne rutsje på det. Der var også en stige, som man kunne kravle op ad og ind bag en væg. Ved siden af stigen var der et reb, man kunne svinge sig i. På afsatsen sad vi også og spiste.

Næste dag var det 25 graders varme, men svenskerne var desværre taget hjem, selvom det var sådan et godt løbevejr. Men vi løb en stafet alligevel. Denne gang vandt Simones hold.

Om eftermiddagen skulle vi hjem. Nicoline, Cecilie og Lotte kørte med Carsten og Natasha, mens Frederik kørte med Simone, Pablo, Ann-Charlott og Jeppe. På halvvejen skulle vi ind til en jern-rutsjebane. Det gik helt vildt stærkt. Da vi var færdige fik vi en is hver, og så kørte vi videre hjemad. I Carstens bil hørte vi Shubidua, og da vi kom til færgen kørte Carsten hurtigt ind i den, men Pablo nåede det ikke, for bommen lukkede sig i hælene på Carstens bil. Vi vinkede til dem, da færgen sejlede.

Vi vil bare sige, at svensk terræn er meget anderledes end dansk terræn at løbe i. Men alligevel er det ligeså godt at løbe i Sverige som i Danmark.

Det har været en rigtig god tur!

Cecilie og Natasha

Nyt ELITEKONCEPT

Men hvad skal barnet hedde?

Vi har jo fået en del stærke eliteløbere til klubben, og desuden har vi en masse unge lovende talenter på vej op i de voksnes rækker. Derfor har der været et stort behov for at se på elitearbejdet med friske øjne. Det har vi gjort nu, og resultatet er blevet følgende:

Hvem er eliteløberne?

Man kan blive eliteløber fra man starter i 17-20 klassen og indtil man ikke løber HD21 mere. For at blive godkendt som eliteløber, skal man aflevere sine målsætninger for året sammen med planer for de konkurrencer man vil deltage i og den træning man vil gennemføre. Et eliteudvalg bestående af en løber- og en bestyrelsesrepræsentant vil herefter vurdere, om man er seriøs nok til at være eliteløber.

Hvad gives der støtte til?

- Landsholdsaktiviteter og lignende (egenbetaling 50 kr/dag)
- KC og TKC træning
- Tøj (løbetrøje og træningsdragt)
- Bonus for placeringer ved de store løb
- Nordiske stafetter (en del egenbetaling)
- Udtagelsesløb (en del egenbetaling)
- På turene får alle den samme støtte, hvis de er godkendt som eliteløbere.

Hvad koster det?

Det nye koncept er meget dyrere end det gamle, idet der gives mere støtte til flere. Der er ikke afsat flere penge på klubbens budget end tidligere, og det er da heller ikke umiddelbart planen at gøre det.

Hvordan skaffer vi så pengene?

Vi opretter en erhvervsklub, som forhåbentlig kan få en række virksomheder som medlemmer. Disse forventes hver især for en række modydelser at yde et mindre beløb, som tilsammen vil gøre det muligt at opfylde målsætningerne. Samtidig har andre seriøse eliteklubber i kommunen haft succes med at søge kommunen om midler i forhold til, hvad de selv har kunnet skaffe fra erhvervslivet. Dette forventer vi også at kunne gøre i FIF Hillerød.

Hvad sker der nu?

Dem, der håber at være eliteløbere i 2003, indsender deres målsætninger og planer (før 1/7 2003) Vi finder et godt navn til det nye team. Har du et godt forslag, så kom med det! Vi bruger bl.a. navnet til at lave en brochure til at sælge teamet - og sælger det.

Støt op om det nye team!

Det er en stor del af klubbens ansigt udadtil - og det er det, som alle vores børn ser op til - og håber en dag at blive en del af!

/Bestyrelsen

Hvornår nedlægger vi os selv?

Denne lidt dramatiske overskrift hentyder ikke til, at vi ikke slog alle de andre delta-gende klubber i 1.divisionsmatchen den 24.maj, - det kan måske endda være meget sundt, at vi tabte for en gangs skyld? Og der er klubber under DOF, der trives og fungerer udmærket, selv om de er i 3. eller 5.division.

Nej, problemet er et andet, som jeg blev klar over ved vort møde i styregruppen for VRF-2003 i slutningen af maj. Trods venlige forespørgsler er det ikke lykkedes Søren Peter at få en eneste banelægger til efterårets halve snes torsdags- eller lørdag-stræningsløb. Med noget besvær var det lykkedes for ham at få besat alle forårets træningsløb. Dette problem brugte vi en del tid på at drøfte ved vort møde. Vi fore-slog, at Søren Peter pressede folk lidt hårdere, men det er ikke rigtig hans stil, så andre veje må nok findes.

Kan det være rigtigt, at der i en klub af vor størrelse ikke kan findes ca. 20 banelæg-gere hvert år til vore træningsløb? Vi er vel så mange, der har prøvet at lægge baner, at vi måske endda kun behøvede at gøre det en gang hvert andet år? Vi har givetvis alle gode forklaringer på, at vi ikke har tid lige netop den og den dag, og selv skal jeg indrømme, at jeg netop i august-september har et større flytteprojekt fra København til Hillerød i gang, som vanskeliggør en indsats som banelægger i de måneder. Og sådan kan vi vel alle finde en forklaring?

Det skal straks erkendes, at det er et stort arbejde at lave træningsløb, idet det nemt kan tage det meste af en halv snes timer med banelægning, kontrol af poster, udsæt-ning og indhentning af poster og oprydning/klargøring til næste banelægger. For nogle af os lidt ældre er det også en større fysisk belastning at skulle ud med så man-ge poster og hente dem hjem igen.

Hvad er da løsningen? For det første skal alle være meget mere beredvillige til at tage en tørn som banelægger - ikke af sur pligt, men fordi hun/han gerne vil give klubkammeraterne en god tur i skoven.

Dernæst kunne det være en meget god idé at være et par stykker om opgaven, f.eks. at en lidt erfaren banelægger, der sammen med en mindre øvet eller helt nybegynder i feltet påtog sig opgaven. Er sidstnævnte tilmed løbestærk, kan det gøre opgaven lettere for begge parter. At f.eks.brødrene Sloth havde slået sig sammen med deres far og lavet et træningsløb i maj, var meget fint, og der er ingen tvivl om, at de hyg-gede sig ved det, ud over at vi andre også fik en dejlig aften i skoven. Men det kunne måske have været endnu bedre, hvis disse dygtige, garvede fyre havde taget nogle nybegyndere under deres vingers skygge og hjulpet dem i gang? Det har de givetvis ikke tænkt på, men det kan godt være, at vi alle skal til at tænke om m.h.t. banelæg-ningsproblematikken, hvis der fortsat skal være noget, der hedder klubliv med ud-gangspunkt i de ugentlige træninger i FIF Hillerød Orientering?

De mange nye, der er kommet til klubben de sidste par år, bør også inddrages i ba-nelægning til træningsløb, for det er en meget fin vej til selv at blive en bedre o-løber at prøve at lægge baner. Og lige netop her kommer den garvede eller lidt mere øvede banelægger ind i billedet som vejleder og hjælper. Det kunne måske endda lede frem til et banelæggekursus i klubregi en dag? ALTSÅ: * Lad os alle være lidt mere positive, når vi får en henvendelse om at lægge baner til et træningsløb! * Lad os gå sammen et par stykker, gerne en lidt erfaren og en nybegynder udi i banelægning! * Der er mange datoer at vælge imellem i efteråret, så kontakt snarest muligt Søren Peter! * Jo før du kommer med dit tilbud, jo flere datoer har du at vælge imellem! * Det kan ikke være rigtigt, at det eneste tilbud til klubbens medlemmer skal være de karusselløb, som andre klubber laver!

Rigtig god sommer - og vel mødt efter sommerferien som banelægger - til gavn og glæde for dig selv, dine klubkammerater og dermed for den klub, du er medlem af, og som vi vel gerne allesammen vil have skal overleve?

Med venlige hilsner,

/Ivar Berg-Sørensen.